

Jasenovac.con - svaka slučajnost isključena

Razlika između najstarije i najmlađe 'jasenovačke žrtve' je 2154 godine

Pišu: M. KOIĆ i NIKOLA BANIĆ

Šaranova jama O kontroverzama vezanima uz Šaranovu jamu kod Jadovnoga na Velebitu već je pisano u jednome od prošlih tekstova [1]. Prema spoznajama temeljenima na najnovijim speleološkim istraživanjima, u toj jami nisu nadene ljudske žrtve [2][3] [4]. Ti navodi nikada nisu argumentirano demantirani. Suprotno tomu, na mrežnoj stranici jadovno.com navode se 223 imena navodnih žrtava bačenih u Šaranovu jamu, od njih 15.000 koliko bi ih trebalo biti prema srpskoj propagandi. Kako je jednom napisao poznati hrvatski speleolog Srećko Božičević, u Šaranovoj jami nisu bili ni patolozi, niti forenzičari pa se ni jedan broj ne može smatrati utvrđenim i točnim. Od 223 imena osim dvojice svi su Srbi, od toga 32 pravoslavna popa pripadnika SPC-a. Prema tim podatcima 14 je žrtava bačeno u jamu već u svibnju, a čak 124 u lipnju 1941., dokle minimalno nekoliko jedana do dva mjeseca prije uspostave logora u Gospicu [1]. Navedena imena ne nalaze se kontinuirano unutar popisa žrtava iz Jadovnoga, već kao dijelovi sadržani u sedam nizova imena po srpskome alfabetu, pri čemu se u jednom nizu nalazi njih 75 posto, u zadnjem, gdje su dodani pravoslavni popovi, 15 posto, a ostatak od 10 posto raspršen je u pet 'azbučnih' nizova, tj. neformalnih podlista.

Na popisu bačenih u Šaranovu jamu četvero je Borčića iz Janjačke Kose kod Perušića. Poimence to su Anica (1921.), Dane (1912.), Nikola (1897.) i Staniša (1898.). Sve te Borčiće iz Šaranove jame pomoću homomorfizma možemo povezati s Borčićima iz sela Uskoci kod Stare Gradiške. Dakle dva sela međusobno udaljena stotinama kilometara, iste žrtve, dva logora, dva navodna stratišta. Na jasenovačkom se popisu nalaze 'dvije' Ane Borčić (1923., 1884.*.) iz Uskoka i susjedne Nove Varoši kod Stare Gradiške. Umjesto Dane Borčića, na jasenovačkom se popisu nalazi Danica, prema

nepouzdanome podatku navodno rođena 1923.*, ali u napomenama piše i 1915., što je već vrlo blisko s godinom rođenja navodne žrtve iz Šaranove jame. Na jasenovačkom popisu Nikola Borčić pojavljuje se četiri puta. Po godini rođenja najbolje odgovara Nikola Borčić (1898.*.) iz Nove Varoši kod Stare Gradiške. Autori popisa nisu sigurni u njegovu godinu rođenja niti u godinu smrti, a dvoje i o mjestu smrti. Dvojica Nikola s jasenovačkoga popisa iz susjednoga su već spominjanoga sela Uskoci, malo se razlikuju po nepouzdanim godinama rođenja iz kojih se može zaključiti da se radi o jednoj osobi s dva oca. Naravno, jedan ima već prepoznatljivu četveroslovnu vokativnu oblik očeva imena xxxO, baš kao i četvrti Nikola Borčić koji je prema jasenovačkom popisu iz sela Poljane kod Dragalića, dakle malo sjevemiće od Stare Gradiške, ali u napomenama piše da je iz Nove Varoši kao i prvo spomenuti Nikola Borčić pa u ovome slučaju imamo zatvoreni krug podataka. Uz

Danu/Danicu, još je jedan izgledan slučaj transrodne mutacije podataka kod Borčića. To je Staniša Borčić rođen 1898. koji je prema mrežnoj stranici jadovno.com zaklan i bačen u Šaranovu jamu u lipnju 1941. tjednima prije uspostave logora u Gospicu. Na jasenovačkom je popisu Stana Borčić iz Nove Varoši kod Stare Gradiške. U Javnoj ustanovi Spomen-područje (JUSP) Jasenovac ne znaju točno kada je rođena ni kada je i gdje stradala, ali ipak je na popisu.

Još jedan slučaj kada se muško pretvara u žensko je kod Milana Grubića kod kojega na jasenovačkom popisu piše da je Šrpkinja, a da se ne radi samo o zabuni već i o manipulaciji, najbolje se vidi u napomenama gdje u nejasnom kontekstu piše alternativno ime Kata*. Jedini Židov prema jadovno.com bačen u Šaranovu jamu Mirjam Kunorti ima žensko ime. U Yad Vashemu nema niti jednoga zapisa s prezimenom Kunorti pa je pretpostavka da se u ovome slučaju radi o „pogrešno“ napisanome pre-

zimenu Konforti. U Yad Vashemu nalazi se jedna Miriam Konforti, prema iskazu rođaka najvjerojatnije stradala u Auschwitzu i dva zapisa iz beogradskoga propagandnog pamfleta „Spisak žrtava rata“ o navodno dvije, a u stvari jednoj Merjani Konforti. Kod nje se kao mjesto smrti u oba slučaja navodi logor Đakovo, ali na mrežnoj stranici El Mundo Separad [5] na popisu žrtava iz logora Đakovo nema Merjame (Miriam, Mirjane) Konforti pa se ovdje najvjerojatnije radi o još jednoj kreaciji iz velikosrpskih propagandnih tvomica.

Ostala imena s jasenovačkoga popisa koja su podudarna s navodnim žrtvama iz Šaranove jame mogu se pronaći na <http://fly.srk.hr/~nbanic/popis/>. To nisu jedine žrtve iz Šaranove jame čija su imena na jasenovačkom popisu. Ima bar još četrdesetak potencijalnih imena uz različitu razinu podudaranja podataka. Zaključak za Šaranovu jamu je kako bi se reklo tamo daleko: šarena laža.

SVAKA SLUČAJNOST ISKLJUČENA

Na jasenovačkom popisu osim nekoliko stogodišnjaka s početka XIX. stoljeća suvremenika Napoleona, von Bismarcka, kraljice Viktorije, Samuela Colta i Marquisa de Sada kao Stanko Krivokuća (1814.), Mirko Jovanović (1822.) i Kata Marićić (1824.) ima i navodnih žrtava rođenih desetljećima nakon Drugoga svjetskog rata kao Herman Switzer (1969.) pa i nekih koji će se roditi tek u dalekoj budućnosti za dvije tisuće godina kao u slučaju Rose Mirić (3968.). Razlika u godinama između najstarije i najmlađe žrtve je nevjerojatne 2154 godine. Sva apsurdnost tih pseudoznanstvenih podataka jednaka je poremećenoj stvarnosti patafizike Alfreda Jarrya.

Osim nevjerojatnih godina, na popisu se nalaze i bizarna imena i prezimena kao primjerice Alferd Kaufer, Jajob Schein ili Gustav Drle-Indorfer. To su samo naizgled slučajne pogreške, što će se pokazati dalje u tekstu. Sve takve pogreške mogu se olako opravdavati sitnim pogreškama koje se

The screenshot shows a search interface for the Jasenovac Memorial Site. The search parameters are set to 'Prezime: Giago', 'Mjesto rođenja: Novi', 'Godina rođenja: 1941'. The results table shows one row with 'Prezime: Giago', 'Mjesto rođenja: Novi', 'Godina rođenja: 1941', and 'Mjesto smrti: Kladovo'. There are also links for 'PREGLED I PRETRAGA POMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941.-1945.' and 'ZAPITNIK ZA SPREMI PODATAKA U POMENIČNOG POPISA ŽRTAVA KCL JASENOVAC 1941.-1945.'

u inaćici beogradskoga pamfleta otac ne zove Aurelio već Amher. Kod njega se navodi da je stradao 1942., ali ne navodi se mjesto smrti. Drugi po starosti rođen je 1907. i on je stradao u Auschwitzu, a autori znaju i točan datum smrti 22. 8. 1942. godine. Treći Alfred Kaufer rođen je 1910., također je stradao u Auschwitzu u kolovozu 1942. godine. Nit u jednom od četiriju zapisa iz Yad Vashema, pa čak niti u onima izvorno iz beogradskoga pamfleta, ne navodi se da je Alfred Kaufer stradao u Jasenovcu. Iz navedenoga se već mogu naslutiti razlozi "nastanka" jasenovačke žrtve Alferda Kaufera. Princip je jasan, bez imena oca, s promijenjenim imenom koje možete opravdati zatipkom i malo drukčjom godinom rođenja umtar tolerancije od 5 godina, lako se kreira nova žrtva.

Jajob Schein, navodna žrtva čudnoga imena, prema jasenovačkom popisu rođen je 1890. u selu Bedenička kod Velike Pisanice, a stradao u Jasenovcu 1942. U napomenama piše alternativno prezime Šajni. Prema beogradskom pamfletu 'Spisak žrtava rata' Jakob Šajni, rođen 1890. iz Bedeničke prije i za vrijeme Drugoga svjetskog rata živio je u Blatnici, selu u brdima sjeverno od Nitre u Slovačkoj. Prema tome izvoru, stradao je u srpnju 1942. u Jasenovcu. Moglo bi se postaviti pitanje kojim se stjecajem okolnosti

Ista imena višestruko su korištena kao navodne žrtve iz nekoliko logora po Hrvatskoj, za dio žrtava postoje podaci da su stradali u Auschwitzu, Bergen-Belsenu, Novome Sadu ili u nekom od brojnih beogradskih logora i stratišta. Za neke nema dokaza da su ikada bili u Hrvatskoj, za neke nema dokaza da su stradali ili da su uopće postojali. Hiperprodukcija papirnatih žrtava uz kasnije do-datne manipulacije podatcima neminovno dovodi do gomile bizarnih podataka. Te sitnice nisu smetale autorima raznih na 'znanstvenim istraživanjima' utemeljenih popisa i lista da kreiraju svoj patafizički svijet. U komunizmu se zakona i činjenica nisu držali kao pijan plota

Nikome od djelatnika JUSP-a nije bilo čudno ime Jajob ili prezime Drle-Indorfer? Kreira li se taj popis potpuno nemarno ili se radi o dubljemu problemu?

Jakob Šajni tj. Jajob Schein našao u Jasenovcu ako je živio u Slovačkoj? Međutim, pravo pitanje je tko je Jakob Schein? U Yad Vashemu četiri su zapisana temeljena na iskazima bliskih rođaka o trojici žrtava iz Poljske. Prvi je Jakob Schön/Schoen/Schein, rođen 1888. iz Bochnie kod Krakova, stradao u Dachau 1942., drugi je Jakob Szajn/Schein, rođen 1887., iz Bedzina, za vrijeme rata bio u Varšavi i ondje je i stradao, a treći je Jakub Szajn/Schein, rođen 1899. iz Varšave, stradao u tamošnjem getu 1942. Dakle tri Jakoba Scheina, po godinama rođenja jedva da se razlikuju od navodne jasenovačke žrtve, jedan je rođen u mjestu Bedzin, foneški vrlo sličnik Bedeničkoj, bar dvojica su stradala iste godine kao i Jakob Schein. S jedne strane imamo tri žrtve rata iz Poljske o kojima postoje iskazi bliske rodbine, a s druge strane imamo podatke puno logičkih rupa o navodnoj žrtvi iz notomog memorandumskog urata. Je li Jakob stvarno slučajnom pogreškom postao Jajob?

Gustav Drle-Indorfer paradigma je cijelog jasenovačkog popisa. Prema mrežnoj stranici JUSP-a, Gustav Drle-Indorfer rođen je 1909. u Zagrebu, ime oca je nepoznato, ali autorima popisa poznato je da je stradao u Donjoj Gradini kod Jasenovca 1944. U napomenama se može vidjeti da se možda preziva Leindorfer, Lajndorfer ili čak Cajndorfer. Liječnika iz Jasenovca dr. Leindorfera na dva mesta u svojoj knjizi o svome gotovo četverogodišnjem boravku u Jasenovcu spominje Egon Berger [6]. Prvi put u slučaju liječenja i smrti svoga brata Otto, to bi trebalo biti krajem 1941. ili 1942. godine, a drugi put u nejasnome vremenskom okviru kao jednoga od logoraša i ustaša obješenih zbog suradnje s partizanima. Ako mislite da je Drle-Indorfer samo smješna pogreška nastala premetaljkom od dr. Leindorfer, niste u pravu. Na jasenovačkome popisu nalazi se i Gustav Leimdörfer, rođen 1916., iz Zagreba, otac Vladimir*, stradao u Jasenovcu iste 1944.* kao i njegov prethodno spomenuti imenjak, ali za razliku od njega godina smrti navodi se kao nepouzdana, a Donja Gradina ne spominje se. U napomenama se, kao i u prethodnoj slučaju, nazire sav kaos nastanka ovoga podatka. Kao alternativno prezime

nabavlja se Lajndorfer i Leindorfer kao i kod prethodnika, oca je dodana mađarska inačica imena Vladimir-Aladar, a kao mjesto rođenja spominje se Pečuh u južnoj Mađarskoj. Prema napomenama, možda i nije Židov, već Hrvat, a navode se i dva vrlo precizna datuma smrti u razmaku od preko tri godine 10. 9.1941. i 20.11.1944. Takođe "znanstvenom preciznošću" može se upisati bilo koji datum od 1941. do 1945. Podatci iz Yad Vashema ne pridonose daljem rasvjetljavanju ovoga slučaja. Zapis iz HOJ-a tj. organizacije preživjelih Židova iz Jugoslavije, navodi dr. Gustava Leimdörfera rođenoga 1916., iz Zagreba, stradaloga u Jasenovcu, ali nepoznate godine pa je izgledno da je taj podatak samo prenesen iz nekoga starijeg nepotpunog izvora. Drugi zapis iz Yad Vashema potpuno je netipičan za tu fazu podataka. U jednome zapisu nalaze se dvije međusobno kontradiktornе izjave o Gustavu Leimdörferu dane od dviju osoba 1999. na različitim stranama svijeta. Prema iskazu Olivera Bryka, rođaka po majčinoj crti, Gustav Leimdörfer u trenutku je smrti bio star oko 30 godina, rođen je u Subotici, a bavio se "šumskim proizvodima". U iskazu se navodi da su godina, mjesto i okolnosti smrti nepoznati. U iskazu susjeda Ivana Švertaseka, umirovljenoga profesora Škole primijenjenih umjetnosti u Zagrebu, Gustav Leimdörfer rođen je 1916. u Đurđevcu, a u trenutku smrti bio je star 28 godina pa možemo zaključiti da je stradao 1944. Po zanimanju je bio medicinar / student medicine. U skenu originalnoga iskaza napisano je da je uhićen u Mađarskoj pa je to precrtao i napisano da je uhićen u Zagrebu. Slično okljevanje vidljivo je i u slučaju njesta smrti Jasenovac koje kao da je nadpisano, a onda penkalom druge boje zaokruženo da se istakne. U međuvremenu preminuli Ivan Švertasek u trenutku je davanja iskaza već bio u poznim godinama života (77). Osim Gustava nema drugih Leimdörfera, Leindorfera, Drle-Indorfera na jasenovačkome popisu. Iskazi svjedoka u ovome su slučaju kontradiktorni: od prezimena, zanimanja, mesta rođenja, do godine i mesta smrti, a cijelom misteriju u holivudske stilu pridonosi i američka adresa rođaka Wisteria Circle. Treba napomenuti da je logor u Gospicu. Treba napomenuti da različiti oblici istoga prezimena

nabavlja se Lajndorfer i Leindorfer kao i kod prethodnika, oca je dodana mađarska inačica imena Vladimir-Aladar, a kao mjesto rođenja spominje se Pečuh u južnoj Mađarskoj. Prema napomenama, možda i nije Židov, već Hrvat, a navode se i dva vrlo precizna datuma smrti u razmaku od preko tri godine 10. 9.1941. i 20.11.1944. Takođe "znanstvenom preciznošću" može se upisati bilo koji datum od 1941. do 1945. Podatci iz Yad Vashema ne pridonose daljem rasvjetljavanju ovoga slučaja. Zapis iz HOJ-a tj. organizacije preživjelih Židova iz Jugoslavije, navodi dr. Gustava Leimdörfera rođenoga 1916., iz Zagreba, stradaloga u Jasenovcu, ali nepoznate godine pa je izgledno da je taj podatak samo prenesen iz nekoga starijeg nepotpunog izvora. Drugi zapis iz Yad Vashema potpuno je netipičan za tu fazu podataka. U jednome zapisu nalaze se dvije međusobno kontradiktornе izjave o Gustavu Leimdörferu dane od dviju osoba 1999. na različitim stranama svijeta. Prema iskazu Olivera Bryka, rođaka po majčinoj crti, Gustav Leimdörfer u trenutku je smrti bio star oko 30 godina, rođen je u Subotici, a bavio se "šumskim proizvodima". U iskazu se navodi da su godina, mjesto i okolnosti smrti nepoznati. U iskazu susjeda Ivana Švertaseka, umirovljenoga profesora Škole primijenjenih umjetnosti u Zagrebu, Gustav Leimdörfer rođen je 1916. u Đurđevcu, a u trenutku smrti bio je star 28 godina pa možemo zaključiti da je stradao 1944. Po zanimanju je bio medicinar / student medicine. U skenu originalnoga iskaza napisano je da je uhićen u Mađarskoj pa je to precrtao i napisano da je uhićen u Zagrebu. Slično okljevanje vidljivo je i u slučaju njesta smrti Jasenovac koje kao da je nadpisano, a onda penkalom druge boje zaokruženo da se istakne. U međuvremenu preminuli Ivan Švertasek u trenutku je davanja iskaza već bio u poznim godinama života (77). Osim Gustava nema drugih Leimdörfera, Leindorfera, Drle-Indorfera na jasenovačkome popisu. Iskazi svjedoka u ovome su slučaju kontradiktorni: od prezimena, zanimanja, mesta rođenja, do godine i mesta smrti, a cijelom misteriju u holivudske stilu pridonosi i američka adresa rođaka Wisteria Circle. Treba napomenuti da je logor u Gospicu. Treba napomenuti da različiti oblici istoga prezimena

SUDBINSKI BLIZANCI BITTEL, BLEIER, BRÖDER, BÜCHLER

Prema jasenovačkome mrežnom popisu, Lili Bittel, rođena je 1908., iz Osijeka, ime oca nepoznato, navodno stradala u Staroj Gradiški 1943. U napomenama piše da je možda stradala 1942. u Jasenovcu ili u Gospicu. Treba napomenuti da je logor u Gospicu bio raspušten u kolovozu 1941. godine.

Mnogo kontradiktornih i nevjerojatnih podataka. U Yad Vashemu osim jednoga zapisa iz notornoga beogradskog pamfleta „Spisak žrtava rata“ nema drugih podataka o Lili Bittel pa s razlogom možemo sumnjati u vjerodostojnost tih navoda. U Yad Vashemu još je jedan zapis iz beogradskoga „Spiska“ o Lili Fišer, rođenoj 1909., iz Osijeka, stradala 1944. u Auschwitzu. Kao i u slučaju Lili Bittel, to je jedini podatak o toj ženi u Yad Vashemu, a ime, godina rođenja i rodni grad isti su ili vrlo slični. U Yad Vashemu još je jedan zanimljiv zapis o Klari Fischer, rođenoj 1909. iz Osijeka, prije rata živjela je u Zagrebu, za vrijeme Drugoga svjetskog rata bila je u Budimpešti, a prema iskazu rođaka stradala je 6.1.1945. u Češkoj. Postavlja se pitanje radi li se dvije Lili Bittel i Fischer o stvarnim osobama ili o fantomima nastalim dijelom na temelju sudbine njihove sugrađanke Klare Fischer?

Simon Bittel vrlo je sličan slučaju. Prema mrežnom jasenovačkom popisu rođen je 1908., iz Osijeka pa bi prema tome mogao biti i brat bližanac gore spomenute Lili Bittel. U svakom slučaju i kod njega postoji dvojba autora popisa je li stradao na početku rata 1941. u Gospicu ili na kraju rata prilikom bijega iz Jasenovca 22.4.1945. Kao i u slučaju Lili Bittel, jedini zapis o Simonu Bittel iz beogradskoga je pamfleta „Spisak žrtava rata“ pa je upitna vjerodostojnost ovih podataka.

Zelika Bleier jedno je od imena koje se nalazi na popisu žrtava iz Jasenovca i iz Jadovnoga. Prema jasenovačkome mrežnom popisu rođena je 1899. u Osijeku, stradala 1941. s dvojicom Gospic ili Jasenovac. U Yad Vashemu nema spomena o Zeliki Bleier iz Osijeka, jedini imenom i prezimenom sličan zapis je o Seligu Bleieru, rođenom 1872. ili 1874. u Slovačkoj, koji je u svibnju 1942. deportiran u Lublin u Poljskoj. U jasenovačkom popisu nalazi se Željko Biller, Židov, rođen 1911., iz Klanjca u Hrvatskom Zagorju. U napomenama se vidi da se možda radi o Hrvatu prezimena Biler i da možda nije iz Klanjca već iz Dubravice. U Yad Vashemu samo je jedan Željko Biller rođen 1911., ali iz sela Dubravke u Dalmaciji. Navodi se da je stradao 1942., ali bez navođenja mesta i okolnosti smrti. Izvor ovoga podatka beogradski je „Spisak žrtava rata“. Naravno, uz podatke iz jugoslavenskog popisa iz 1964. i njegove beogradske memorandumske inačice „Spisak žrtava rata“ nikada nije dosadno, prema tim izvorima još je dvoje Billera iz Zagreba rođenih 1911., to su Margit i Milan. Kod njih se navode godine, ali ne i

mjesto smrti. Za sve te Billere navodno rođene 1911. jedini je izvor beogradski pamflet „Spisak žrtava rata“, a to znači da su to sve podatci iz jugoslavenskog popisa koji je bio temelj za tvrdnje o 700.000 jasenovačkih žrtava. Prema navedenim podatcima čini se da kod tih Billera ništa nije nemoguće, sve kao da je bilo iz pjesme jednih drugih Margite i Milana: 'Zamisliti ti si ja, zamisliti ja sam ti.' Prava anestezija razuma.

Adela Bröder još je jedna navodna žrtva s dvojicom o mjestu stradanja Gospic ili Jasenovac. Adela Bröder je prema podatcima iz jasenovačkoga popisa iz Dervente, ali prema napomenama možda i iz Bosanskog Broda. Dakle mnogo nagadanja i pretpostavki, a malo činjenica, sve u službi propagande. U Yad Vashemu nema spomena o Adeli Bröder, baš kao ni u slučajevima Lili i Simona Bitella, ali postoje dva zapisu o dvije Adelye Broder s Krima i iz Moldavije, koje nisu stradale u ratu već su evakuirane u područje Urala. Identičan je slučaj Eduarda Bröder, prema jasenovačkome popisu rođen 1902., takođe iz Dervente, a možda i iz Bosanskog Broda, s istom dvojicom mesta smrti Gospic ili Jasenovac. Ime Eduarda Bröder ne nalazi se u arhivu Yad Vashemu, ali ima jedna žena Eda Broder iz Poljske, stradala 1942., čija se nečakinja zove Adela. Sve je čini kao vrtnja u zatvorenom vrtu kolu.

Brojni su slični slučajevi i ne može ih se sve ovdje navesti, ali treba spomenuti još jednoga Osječanina Zdenka Büchlera kod kojega se u jasenovačkom popisu takođe olako navodi dvojba Gospic 1941. ili Jasenovac 1944. U Yad Vashemu u jednom iskazu za Zdenka Büchlera piše da je za vrijeme rata boravio u Rimu u Italiji, a u drugome iskazu danom preko 30 godina nakon rata piše da je stradao prilikom bijega iz Jasenovca 1945. U ovom slučaju su po tri različita podatka o godini i mjestu smrti, a „stručnjacima“ to nije čudno. Lako je prognozirati u kojem slučaju se radi o zabuni i zaboravu, a u kojem o manipulaciji.

ABRAHAM, AVOĆAN, ASKENAZI

Na kraju još samo primjer Izidora Eskenazi. Trojica su u jasenovačkom popisu, kod dvojice prema godini rođena, specifičnom imenu oca i napomenama možemo zaključiti da se radi o istoj osobi, a prema godini smrti čini se da su sva trojica iz istoga izvora. Izidor Eskenazi, rođen nepouzdano odredene 1903., navodno iz Bijeljine, a prema napomenama možda je i iz Bjeljine kod Benkovca, otac mu je

Abraham ili Avoćan, a stradao je prema ne pouzdanim tvrdnjama u Staroj Gradiški*, takođe nepouzdano odredene 1941.* ili možda na Pagu 1942., premda je tamošnji logor u uvali Slana godinu dana ranije bio raspušten. Ovakva zbrka u podatcima posljedica je hiperprodukcije žrtava u jugoslavenskom popisu iz 1964. i u njegovoj memorandumskoj inačici iz 1992. i kasnijeg „uredivanja“ tih podataka.

Zaključno može se reći da su iz višestruko prerađivanih i nadopisivanih, dakle manipuliranih popisa žrtava iz Jadovnoga ekstrahirana 223 imena navodnih žrtava iz Šaranove Jame za koju prema najnovijim istraživanjima možemo reći da nije mjesto masovnoga zločina već samo još jedan primjer šupljih propagandnih pamfleta protiv Hrvata. Ista imena višestruko su korištena kao navodne žrtve iz nekoliko logora po Hrvatskoj, a pri tome dob, spol ili lokacija rođenja, života i smrti žrtava nisu bili nikakva prepreka u stvaranju prividne stvarnosti. Za dio žrtava postoje podaci da su stradali na nekim drugim mjestima, primjerice u Auschwitzu, Bergen-Belsenu, Novome Sadu ili u nekom od brojnih beogradskih logora i stratišta. Za neke nema dokaza da su ikada bili u Hrvatskoj, za neke da su stradali ili da su uopće postojali. Hiperprodukcija papirnatih žrtava uz kasnije dodatne manipulacije podatcima neminovno dovodi do gomile bizarnih podataka kao što je u tekstu prikazano. Te sitnice nisu smetale autorima raznih na „znanstvenim istraživanjima“ utemeljenih popisa i lista da kreiraju svoj patofizički svijet. U komunizmu se zakona i činjenica nisu držali kao pijan plota. Očito je bilo mnogo opijanja, a pre malo ograda.

Izvori:

- [1] <http://narod.hr/kultura/m-koic-i-nikola-banac-jadovno-u-bezdanu-mitova-beskraina-proizvodnja-lazi>
- [2] [http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/video-je-li-saranova-jama-glavno-stratiste-ustaskog-logora-jadovno-zapravo-velika-prevara-69447](http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska-video-je-li-saranova-jama-glavno-stratiste-ustaskog-logora-jadovno-zapravo-velika-prevara-69447)
- [3] <http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/aktualno/9118-tko-o-cemu-pupo-a-vac-ogenocidnim-hrvatima-dokle-bre-milorade>
- [4] <http://www.hrvatski-fokus.hr/index.php/unutarjava-politika/17001-saranova-jama-i-jadovno-su-lazna-stratista>
- [5] <http://elmundosefarad.wikidot.com/spisak-zrtava-fasistickog-terora-logora-dakovo>
- [6] <http://genocid.info/index.php/2013-04-30-11-13-19/knjige-genocid/88-44-mjeseca-u-jasenovcu-egon-berger>

